

PODHORSKÝ HLÁSNIK

Mesačník obce Podhorie roč. 10 číslo 9 september 2013

*Daj každému dňu šancu, aby sa stal najkrajším dňom
tvojho života /Mark Twain/*

Ľudský život – narodenie a zomieranie je pre väčšinu z nás bežná vec. Na svete sa neustále rodia noví ľudia a nespočetné množstvo ľudí denne zomiera. Tento kolobeh života je tu odjakživa a nad otázkou života a smrti ani nerozmýšľame, pokiaľ sa nás to bezprostredne nedotýka - keď sa v rodine zrodí nový život alebo keď zasiahne našu rodinu smrť.

Počas svojho života sa ľudia usilujú o rôzne hodnoty. Na otázku *čo je v našom živote to najdôležitejšie*, býva najčastejšou odpoveďou zdravie, rodina, láska, práca, peniaze, vzhľad... Sú to všetko pozitívne hodnoty, ale líšia sa podľa ľudí, ktorí odpovedajú, lebo aj ľudia sme rôzni.

Niektó mieni, že svoje hodnoty spoznáme až vtedy, keď sme ich už stratili. Kto stratí zdravie, vtedy si uvedomí jeho hodnotu. Môže napríklad po autohavárii zostať na vozíku, ale uvedomí si, že aj tak môže žiť plnohodnotný život a môže byť napriek svojmu handicapu šťastný. Starší ľudia máme tendenciu sťažovať sa na zdravie. Neuvedomujeme si svoje šťastie, keď problémy zo zdravím začali až v pokročilom veku... Šťastní sme, keď sa opäť ráno zobudíme.

Žasneme nad vedeckými pokrokmi, objavmi medicíny i vesmíru či elektroniky. Naveky však ostane najväčšou dokonalosťou život, ktorý prevyšuje všetky objavy, vynálezy a je nenahraditeľný. Nech je akýkoľvek, je jedinečný a neopakovateľný.

Preto žime naplno, robme si navzájom život krajší a lepší!

Vrabec

Vracal som sa z poľovačky a kráčal som po aleji v parku. Pes pobehoval predo mnou. Zrazu len spomalil kroky a začal sa plaziť, ako keby zacítil pred sebou nejakú zver. Pozrel som sa po aleji,

a zbadal som malého vrabčičaka so žltým pásikom okolo zobáka a páperím na hlavičke. Vypadol z hniezda, lebo vietor silno kolísal brezy v aleji a teraz tam sedel nehybne, bezmocne rozprestierajúc mladé krídelká.

Môj pes sa k nemu pomaličky približoval, keď vtom zrazu, zletiac prudko z blízkeho stromu, starý vrabec s čiernou hrudou spadol ako kameň rovno pred psí ňufák – a celý rozstrapatený,

znetvorený a zúfalý, žalostne pištiac poskočil zo dvakrát smerom k roztvorenej psej tlače.

Vrhol sa na pomoc vlastnému mláďaťu a zaclonil ho svojím vlastným telom... jeho drobné tielko sa však pritom chvelo od strachu a hlások mu zdíval a zachrípol...

Akým hrozným netvorom musel byť v jeho očiach pes! A napriek tomu nedokázal obsedieť na svojej bezpečnej vysokej vetve... Sila, oveľa mocnejšia ako jeho strach, ho odtiaľ zhodila dolu.

Môj Trezor zastal, cúval dozadu... Aj on zrejme rešpektoval túto silu. Rýchle som ho k sebe privolať a vzdialil som sa s posvätnou úctou v srdci.

Áno, nesmejte sa mi. Pociťoval som posvätnú úctu pred týmto maličkým hrdinským vtáčikom, pred týmto jeho prejavom lásky. Láska – pomyslel som si – je silnejšia ako smrť a ako strach pred smrťou. Len vďaka nej, len vďaka láske, jestvuje a udržiava sa v pohybe život.

SLOVO STAROSTU

Začíname práce na výstavbe ďalšej vetvy obecného vodovodu na miestnej komunikácii od pána Petra Slávika smerom na bytovky. Premávka a pohyb na tomto úseku bude obmedzená, preto prosím občanov o trpezlivosť a zhovievavosť.

Kamerový systém v obci, ktorý sme zaviedli na prevenciu kriminality, je spustený a v súčasnej dobe je v skúšobnej prevádzke.

Veľkokapacitný kontajner na odpad, ktorý sa nachádza na cintoríne, slúži na cintorínsky odpad. Žiadam občanov, aby tento účel rešpektovali a nehádzali do cintorínskeho kontajnera podomový odpad a odpad zo svojich záhrad.

Ďakujem spevokolom Podhorčan a RIN-TIN-TIN za vynikajúcu reprezentáciu našej obce na hodoch a obecných slávnostiach v Lietave, Bitarovej a Babkove.

Zasadnutie obecného zastupiteľstva v Podhorí,

ktoré starosta obce zvolal na 5. septembra 2013 sa nekonalo, pretože zo siedmich poslancov boli prítomní len traja. Starosta konštatoval, že nie sú uznášania sa schopní, preto stanovil nový termín zasadnutia obecného zastupiteľstva na 19. septembra 2013.

UPOZORNENIE

Podľa VZN o odvoze komunálneho odpadu pripadá jedna smetná nádoba s obsahom 120 litrov na 1 až 5 osôb v domácnosti. V domácnostiach s počtom osôb 6 až 10 môžu byť 2 smetné nádoby s obsahom 120 litrov. Niektoré domácnosti s počtom osôb menej ako 5 používajú smetnú nádobu s obsahom 240 litrov, čo firma T+T počíta ako dve smetné nádoby. Žiadame občanov, ktorých sa predmetná vec dotýka, aby smetnú nádobu vymenili za 120 litrovú, pretože obec bude uplatňovať poplatok o jednu smetnú nádobu navyše, čo predstavuje ročne 60,- eur.

VÝZVA

Vyzývame občanov, aby uhradili poplatky za spotrebu vody z obecného vodovodu za prvý polrok 2013. Zaplatiť je možné na obecnom úrade alebo prevodom na účet **0270944001/5600**, do poznámky treba uviesť meno a heslo „voda“.

KRONIKA

Novú rodinu si založili Barbora Makuková a Peter Halúzka,
Anna Chobotová a Michal Melišík.

Narodila sa Natália Salášeková. Rodičom srdečne blahoželáme.

POĎAKOVANIE ZA ÚRODU

Veľa ľudí na vidieku, ale aj v mestách v záhradkách alebo aspoň na balkónoch, voľačo pestuje. Od jari do neskorej jesene sa namáhajú, sadia, polievajú, vytrhávajú burinu, a radujú sa, ako im to, čo si zasadili rastie. Sledujú počasie, ktoré je raz priaznivejšie, inokedy zase záhradkárom menej praje – aspoň si tak myslia. Sami by si mohli napláňovať možno ideálnejšie...

A je tu jeseň – čas zberu a upratovania na poliach a záhradách. Jednému sa urodili krajšie zemiaky, inému slivky alebo paradajky. Niektorej gazdinke nezišla žiadna tekvica a druhá má na rozdávanie... Minulý rok bolo veľa jablák, tento rok ich je menej... Ale vždy je za čo ďakovať a vždy sa nájdú ukážkové plody, na ktoré sú pestovatelia právom hrdí.

Ako predchádzajúce roky, tak aj tento rok bude začiatkom októbra poďakovanie za úrodu. Pri svätej omši dňa **5. októbra 2013** v kaplnke Panny Márie ružencovej v Podhorí budú vystavené najkrajšie exempláre z našej úrody.

TRADIČNÁ PÚŤ NA ROHÁČ

V nedeľu 15. septembra sa uskutoční tradičná púť ku Krížu na Roháči z príležitosti farských hodov, ktoré sa konajú každý rok na sviatok Povýšenia svätého kríža. Pútnická svätá omša pri kríži na Roháči začne o 15.00 hodine.

Kríž na Roháči bol postavený v roku 1937 ako poďakovanie Lesného spoločenstva za možnosť odkúpenia lesov. Zároveň prijali záväzok starať sa o kríž, toto potvrdili svojimi podpismi a pečiatkou a listinu odoslali na Biskupský úrad do Nitry. Veriaci z Podhoria každoročne

putovali ku krížu a túto

tradičiu udržali do dnešných čias.

Sväté omše pri kríži začal slúžiť Mons. Stanislav Belák v roku 1991. Túto tradíciu si obľúbili veriaci nielen z celej našej farnosti, ale aj zo širokého okolia – Bytčianska, Rajeckej doliny, zo Žiliny a rodáci z rôznych kútov Slovenska. Hoci počasie býva v septembri vrtkavé, pútnici sa nedajú odradiť.

V roku 2010 sa obci Podhorie podarilo postaviť pri kríži na Roháči altánok. Pútnická svätá omša sa nemusí slúžiť pod holým nebom. Aj počas roka slúži tento prístrešok turistom, ktorí tadiaľto prechádzajú na krátke zastavenie a odpočinok.

ŽIVOT JE NAJVÄČŠÍ DAR

Hoci je módou dnešného sveta na všetko sa sťažovať a neustále šomrať a nariekať, ako sa máme zle, nie je to pravda. K statočnému životu nám stačí oveľa menej, ako máme. Sme nespokojní len preto, že vidíme, že by sme mohli mať ešte viac. A keď to budeme mať, zase zbadáme niečo iné, čo by sme ešte chceli. „Chceli“, nie „potrebovali“. Nie je na tom nič zlé, keď chceme dobré veci, ak na to máme. Ale sú tie veci naozaj dobré? Naozaj sú nám na osoh? Zháňame sa po pôžitkoch a po pohodlí a výsledkom je neraz poškodené zdravie a nepokoj v duši.

To všetko, za čím sa naháňame, čo často ani nepotrebujeme naozaj, stojí veľa času, energie, peňazí. Preto sa nemáme kedy zastaviť, nemáme čas na druhých... Preto je veľa starých ľudí opustených, preto na Slovensku denne 32 detí končí roztrhaných v igelitových vreciach, preto si nevážime život a preto prichádzajú k nám zo západu rozličné choré a nezmyselné ideológie...

Kedy začneme používať zdravý rozum?

Vážme si život, ktorý je najväčším darom. Pridajme sa v zápase medzi kultúrou života a smrťou na stranu života. Úcta k životu – to je začiatok kultúry.

Prejavme svoj postoj verejne tým, že sa zapojíme do Národného pochodu za život, ktorý sa uskutoční v Košiciach – v hlavnom meste kultúry 2013 – v nedeľu 22.9.2013 a vyjadríme tak túžbu po spoločnej zmene, ktorá by sa prejavila v ochrane života každého človeka od počatia po prirodzenú smrť a rešpektovaní ľudskej dôstojnosti a tradičnej rodiny.

Alternatívou pre tých, ktorí nemôžu cestovať do Košíc je **Krížová cesta na Roháč „Život je najväčší dar“**, ktorá sa začne 22.9.2013 o 14.30 hodine pri prvom zastavení.

DOM č. 19

V roku 1938 býval v dome číslo 19 Valent Chobot /8.1.1876/ a jeho manželka Mária rod. Brezániová /1870/, ktorá pochádzala z Porúbky. Jeho brat Štefan Chobot s manželkou Dorotou Baroniakovou mali dcéru Máriu, ktorá sa vydala do Meškov, ale zavčasu zomrel. Mladá vdova sa vydala za Jána Babčaníka.

Val'ko bol hrbatý, ale napriek svojmu postihnutiu bol veľmi zručný a u ľudí obľúbený. Raz aj jeho zobral gazda na majer a hospodár mu hundral, čo mu takého mrzáka doviedol, ale veru nikto ho

nedobehol v kosení. Vedel si on veľmi dobre kosu nakovať, na kosbu pripraviť. Nosieval dlhú košeľu bez nohavíc a kosu na pleci – tak si ho viem predstaviť. V domčeku mali veľký pec, bolo tam teplúčko a schádzali sa u nich chlapi na debaty. Chalúpka stála asi tam, kde je teraz krčma u Mila. Val'ko plietol slamenice z ražnej slamy. Deti nemali, veľmi rád mal Ferdina Babčaníka, aj

kravičky spolu spriahali. Hovorievali sme „ideme do Števkov“, a nie do Babčaníkov. Na fotografii stred obce 60-te roky.

DOM č. 20

V dome číslo 20 bývala v roku 1938 stará mama Zuzana Chobotová /1856/, Mikuláš /1885/ a jeho manželka Alžbeta, rod. Súlovcová /1886/ a šesť detí: Anna /1914/, Ján /1917/, Pavel /1921/, Paulína /1923/, Jozefa /1927/, syn Michal /1911/ a jeho manželka Františka rod. Nižná /1914/ a ich deti Ivan /1936/, Štefan /1937/.

Mikuláš mal licenciu na cigaretle – ešte z vojny, mal ich vo vojenskom kufri a chlapi si ich tam chodili kupovať. V roku 1945 bol richtárom. Mikuláš pristavil k chalupe maštale, časť z nich syn Michal prerobil na bývanie. Anna bola malého vztstu a ostala slobodná, Ján si zobral za manželku Martinu Beniačovú a postavili si dom a neskôr aj stolársku dielňu na Hornom konci. Mali deti: Bertina, Jana, Mária a Ján. Pavel mal ženu Cecíliu z Lietavy, postavili aj dom v Lietave, ale zostali bývať v Podhorí. Mali deti Pavlínu, Rudolfa a Pavla. Pavlína sa vydala za Karola Koššu, postavili si dom na Hornom konci, mali deti Miroslava, Blaženu, Alenu a Antona. Najmladšia Jozefa sa vydala za Jozefa Beniača, postavili si dom na Dolnom konci a mali spolu štyri deti: Mária, Jozef, Helena, Blažena. Na fotografii Pavlína Koššová, rod. Chobotová, na fotografii hore je súčasná podoba domu č. 20.

